

**ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ ΣΙΛΒΕΣΤΡΟΝ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ**

Ποίημα Κυρίλλου, Μητροπολίτου Ῥόδου.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως τό «Κύριε εἰσάκουσον», μεθ' ὃ τό «Θεὸς Κύριος» καὶ τὰ κάτωθι Τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Αἴσκητικῶς πάθη σαρκὸς ὑποτάξας, ἐν Πατριάρχαις μμητὴς ἀνεδείχθης, θεόφρον Πάτερ Σίλβεστρε, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· τούτου γὰρ τοῖς ἵχνεσι, θεοφρόνως ἐπέβης, καὶ ὑπὲρ τῆς ποιμνῆς σου, ἱερῶς ἠγωνίσω. Ὅθεν αὐτὸν ἰκέτευε θερμῶς, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς τοὺς τιμῶντάς σε.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώξεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' καὶ ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἐν τοῖς Θεοτοκίοις· «Κυρίλλου».

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Τρυφῶν σὺν Ἀγίων πάντων χοροῖς, τῆς θείας εὐκλείας, ἐν νυμφῶνι τῷ τῆς ζωῆς, Σίλβεστρε παμμάκαρ ἐκδυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν φιλόνηθρον Κύριον.

Θεὸν ὁ δοξάσας ἐπὶ τῆς γῆς, παθὼν ἀδοξίας, σαῖς πρεσβείαις ῥύου ἡμᾶς, τοὺς προστρέχοντάς σοι καὶ ἱμνοῦντας, βίου τοῦ σοῦ τὴν λαμπρότητα Σίλβεστρε.

Παθὼν ψυχικῶν τε καὶ σαρκικῶν, τήρησον ἀτρώτους, χάριτί σου τῇ σωστικῇ, Σίλβεστρε θεόφρον ἡμᾶς πάντας, τοὺς εὐσεβῶς τὰς δεήσεις σοι φέροντας.

Θεοτοκίον.

Καλὴ ἀνεδείχθης καὶ ἐκλεκτὴ, τὸν κάλλει ὥραϊον, ὥς τεκοῦσα ἄνευ φθορᾶς· αὐτὸν οὖν ἐργάζου σαῖς πρεσβείαις, Μῆτερ Ἀγνὴ τοῖς ὑμνοῦσί σε ἵλεων.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Τῶν Ὁσίων ζηλώσας, τὴν θαυμαστὴν ἄσκησιν, ἔξω παντὸς κόσμου ἐγένου, τοῖς ἀγωνίσμασιν· ἐκ κοσμικῶν οὖν ἡμᾶς, σκανδάλων Σίλβεστρε Πάτερ, ἐνεργείᾳ φύλαττε, τῆς προστασίας σου.

Μολυνθέντες ἀθλίως, ταῖς πονηραῖς πράξεσι, καὶ ταῖς ψυχολέθοις ἐννοίαις, καθικετεύομεν· Τῆς χάριτός σου ἡμᾶς, τῇ μυστικῇ ἡπομβρίᾳ, τέλεον καθάρισον, Ἄγιε Σίλβεστρε.

Ἀνωτέρους ῥεόντων, ἐπιφορᾷς τήρησον, καὶ τῆς εὐσεβείας τοῖς τρόποις, πάντας βελτίωσον, τὲ ἡνεργείᾳ τῆς σῆς, πρὸς τὸν Θεὸν μεσιτείας, Σίλβεστρε μακάριε, τοὺς πεποιθότας σοι.

Θεοτοκίον.

Υπερτέρα τῶν ἄνω, Ἀγγελικῶν τάξεων, τῷ παρθενικῷ σου ἐδείχθης, τόκῳ Μητρὰνάνδρε· ἀλλὺ ὑπερέρους ἡμᾶς, τῶν ἐπικήρων φροντίδων, μητρικῇ χρηστότητι, Κόρη ἀνάδειξον.

Διάσωσον Ἀλεξανδρείας ὁ ὅσιος Πατριάρχης, Σίλβεστρε Πάτερ, τῇ θείᾳ πρεσβείᾳ σου, ἀπὸ παντοίων κινδύνων τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

Εἰπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.
Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμή.

Τὰ ἄνω ζητῶν, τῶν κάτω κατεφρόνησας, καὶ Πατριαρχῶν, ἐν θρόνῳ ἐμεγάλυνας, πρακτικῶς τὸ ὄνομα, τοῦ Κυρίου Ὅσιε Σίλβεστρε· ὅθεν ἀπαύστως ἔλεων αὐτόν, ἐργάζου λιταῖς σου τοῖς τιμῶσί σε.

Ὡδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τοῦ Παντάνακτος Σίλβεστρε, νόμῳ τῷ ἁγίῳ δεῦρο κατεύθυνον, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σὴ χάριτι, ἵνα τῆς ζωῆς καταπολαύσωμεν.

Συμπαθῶς Πάτερ Σίλβεστρε, ἴδε ἐπὶ πάντας τοὺς αἰτουμένους σε, ἀντιλήπτορα θερμότατον, ἐν πειρατηρίοις καὶ κακώσεσιν.

Παμμακάριστε Σίλβεστρε, πάρεχε τὴν χάριν σου ἀκεσώδυνον, τοῖς ἰκέταις σου λυτρούμενος, τούτους ἐκ τῶν νόσων καὶ τῶν θλίψεων.

Θεοτοκίον.

Ρ΄ου Ἀχραντε Δέσποινα, μητρικαῖς πρεσβείαις σου πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ τῶν θλίψεων τοὺς δούλους σου, τῇ σῇ εὐσπλαχνίᾳ καταφεύγοντας.

Ὡδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Αἴκουσον ἡμῶν, τῆς φωνῆς Ὅσιε Σίλβεστρε, καὶ παράσχου τὰ αἰτήματα ἡμῶν, μεσιτείαις σου ἁγίαις πρὸς τὸν Κύριον.

Σίλβεστρε ἡμῶν, σαῖς πρεσβείαις ἰσχὺν πάρεχε, θείῳ φόβῳ γεωργεῖν βίον σεμνόν, ἵνα τύχωμεν τῆς ἄνω καταπαύσεως.

Σίλβεστρε σοφέ, τὰς πορείας ἡμῶν εὐθυνον, χάριτός σου ποιμασία μυστικῇ, πρὸς θελήματος τοῦ θεοῦ τὴν ἐκπλήρωσιν.

Θεοτοκίον.

Γαμα ψυχῶν, καὶ σωμάτων αἰεὶ βλύζουσα, Θεοτόκε ὡς ἀκένωτος πηγή, ἡμᾶς εὐφρανον σὸν τόκον μεγαλύνοντας.

Ἦδη στ΄. Τὴν δέησιν.

Τὰς χεῖράς σου, τῷ Θεῷ ἀνύψωσον, ὡς αὐτοῦ ἡγιασμένος θεράπων, ὑπὲρ ἡμῶν τὰς δεήσεις προσφέρων, Σίλβεστρε χαῖρε ἐκ πόθου βοώντων σοι, Ἀλεξανδρείας ὁ φωστήρ, Ἐκκλησίας ὁ λάμπων τοῖς πέρασιν.

Εὐπρόσδεκτον, ὁ Θεῷ τῷ βίῳ σου, σεαυτὸν προθύμως θύσας θυσίαν, τῶν ἀρετῶν τὴν ἀκρότητα θῆσαι, ἐν συνειδήσει ἀρίστη ἐνίσχυσον, Σίλβεστρε Ὅσιε ἡμᾶς, εὐλαβεῖς ὑμνητάς σου ὑπάρχοντας.

Τὸν δράκοντα, τὸν δεινὸν ὑφέρποντα, καθή ἡμῶν τῶν ἱκετῶν σου δολίως, τῆς ἐκ Θεοῦ χάριτός σου τῇ ράβδῳ, Σίλβεστρε Πάτερ μακρὰν ἀποδίωξον, καὶ φρούρει πάντοτε ἡμᾶς, τοὺς τὴν σὴν αἰτουμένους βοήθειαν.

Θεοτοκίον.

Λαμπάδα σε, νοητὴν γινώσκοντες, τοῦ φωτὸς τοῦ ἀνεσπέρου Παρθένε, ἐν ταπεινῇ λέγομέν σοι καρδίᾳ· Δεῦρο Ἀγνή ἐκ τοῦ σκότους ἐξάγαγε, φαύλων ἡμᾶς συνηθειῶν, μητρικῆς χάριτός σου λαμπρότητι.

Διάσωσον Ἀλεξανδρείας ὁ ὅσιος Πατριάρχης, Σίλβεστρε Πάτερ, τῇ θείᾳ πρεσβείᾳ σου, ἀπὸ παντοίων κινδύνων τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

Αἴχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπὲ ὀσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἵτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τῆς προστασίας σου χάριν τὴν ἅμαχον, μὴ ἀποστήσης ἀπὸ τῶν τιμώντων σε, ἐν βίου κινδύνοις καὶ θλίψεσι· τῇ σῇ γὰρ σκέπη προστρέχομεν Σίλβεστρε, Τριάδος τὸ κράτος δοξάζοντες.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ Ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.
Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.
(Κεφ. ια' 27-30)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱόν, εἰ μὴ ὁ Πατήρ· οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰ μὴ ὁ Υἱός, καὶ ὃ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφύ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπὲ' ἐμοῦ, ὅτι πρῶτός εἰμι, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου ἑλαφρόν ἐστιν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου... Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Βίον οὐρανόφρονα, ἐπὶ τῆς γῆς ἐκτελέσας, καὶ τιμῷ γήρατι, ἀρετῶν τοῖς κάλλεσι, στεφανούμενος, Στεφανῶν βλάστημα, τὸ ἡγιασμένον, Πάτερ Σίλβεστρε πανεύφημε, πρὸς τὴν λαμπρότητα, τὴν τῶν οὐρανῶν ἐξεδήμησας, καὶ ἧς Χριστὸς ὑπέσχετο, δόξης ὑπεδέξω τὸ πλήρωμα. Ὅθεν παρῆρσί, ἀκέτευε δεόμεθα αὐτὰ, ᾧ καταπαύστως μακάριε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Βασιλείας τῆς ἄνω, τὸ δηνάριον Πάτερ, παρὰ Κυρίου λαβὼν, καὶ στεφανηφορήσας, τῇ δόξῃ τῶν Ἀγίων, ἐπὶ γῆς τοῖς ὑμνοῦσί σε, Σίλβεστρε αἶτει θερμῶς, χαρὰν τε καὶ εἰρήνην.

Νοσημάτων παντοίων, πειρασμῶν τε ποικίλων, Σίλβεστρε Πάτερ σοφέ, καὶ πάσης ἐπηρείας, βελίαρ τοῦ δολίου, ἀλωβήτους συντήρησον, τοὺς σοὺς ἱκέτας ἡμᾶς, πιστῶς γεραίροντάς σε.

Βακτηρία τῇ θείᾳ, πρεσβειῶν σου ἐνθέρμων, πρὸς τὸν Δεσπότην Χριστόν, ὁδήγει ἡμᾶς πάντας, τοὺς μακαρίζοντάς σε, ἀσφαλῶς πρὸς κατόρθωσιν, τῶν ἐν αὐτῷ ἀρετῶν, Σίλβεστρε θεομάκαρ.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες Παρθένε, τῷ ἀφράστῳ σου τόκῳ, τῆς ἀρχεγόνου ἀρᾶς, ὑμνοῦμεν γηθοσύνης, καὶ μακαρίζομέν σε· ρείθροις οὖν τοῦ ἐλέους σου, κάθαρρον δεῦρο ἡμῶν, τὸν νοῦν παθῶν ἰλύος.

ᾠδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Ρῶ' σιν ἐξαίτει, κατὰ ψυχὴν τε καὶ σῶμα, Πάτερ Σίλβεστρε ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις, τὴν ἀντίληψίν σου, πιστῶς ἐξαιτουμένοις.

Τῆς συμπαθείας, τὸν γλυκασμὸν ὡς προχέων, πᾶσαν δίωξον παθῶν ἡμῶν πικρίαν, Σίλβεστρε παμμάκαρ, Πατριαρχῶν τὸ κλέος.

Τοὺς νεκρωθέντας, ἀμαρτιῶν ἐργασίαις, ἡμᾶς ζώωσον Τριὰς Ὑπεραγία, τοῦ θεράποντός σου, Σιλβέστρου μεσιτείας.

Θεοτοκίον.

Οἶδοποιῶσα, ὁδὸν καλὴν σωτηρίας, μητρικῇ σου ἐν ἀγάπῃ δεῦρο πᾶσιν, Ἀχραντε Παρθένε, τοῖς μακαρίζουσί σε.

ᾠδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Τὸν βίον ὁ σωφρόνως, ἅπαντα τελέσας, ἐν σωφροσύνῃ ἡμᾶς καταξίωσον, τὴν πολιτείαν διάγειν, Ἄγιε Σίλβεστρε.

Δυνάμει τῶν εὐχῶν σου, Σίλβεστρε τρισμάκαρ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν ἐξευμένιζε, τοῖς εὐσεβῶς προσιοῦσι, τῇ ἀντιλήψει σου.

Σιλβέστρου ταῖς πρεσβείαις, Ἀναρχε Θεότης, Τριὰς Ἁγία ἐκ πλάνης αἰρέσεων, τὴν Ἐκκλησίαν συντήρει, ἀπαρασάλευτον.

Θεοτοκίον.

Υ΄ψίστου Θεοῦ Μητρε, Ἀχραντε Μαρία, τῶν μητρικῶν δωρεῶν σου ἀξίωσον, τοὺς ἀδιστάκτῳ καρδίῳ ,αμνολογοῦντάς σε.

Τό «Ἄξιόν ἐστι» καὶ τὰ Μεγαλυνάρια.

Χαίροις τῶν Ὁσίων ὁ κοινωνός, καὶ Ἀλεξανδρείας, Πατριάρχης ὁ θαυμαστός· ταῖς σαῖς οὖν πρεσβείαις, ἐν βίου ταῖς ἀνάγκαις, Σίλβεστρε θεομάκαρ, ἡμῶν προστάτεψε.

Χαίροις Θεοτόκου τῆς Ὀρφανῆς, Σίλβεστρε παμμάκαρ, κατὰ χάριν υἱὸς σεπτὸς, μεθ' ἧς καὶ δυσώπει, τὸν Κύριον τῆς δόξης, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκ πόθου, ἀνευφημούντων σε.

Λύχνος θεῖος ὥφθης ταῖς ἀρεταῖς, τῆς Ἀλεξανδρείας, ἐν λυχνία τῇ ὑψηλῇ· διὸ χάριτός σου, καταύγασον ἀκτῖσι, Σίλβεστρε τὰς καρδίας, τῶν εὐφημούντων σε.

Βίον ὁ τελέσας ἀσκητικόν, καὶ πατριαρχεύσας, ἐν συνέσει πνευματικῇ ἡμᾶς τοῦ Κυρίου, συνέτισον τῷ φόβῳ, Σίλβεστρε θεοφόρε, τῇ ἀντιλήψει σου.

Χαίροις Μωυσέως ὁ μμητῆς· σὺ γὰρ ὡς ἐκεῖνος, ἐν Αἰγύπτῳ τοῦ εὐσεβοῦς, λαοῦ ἀνεδείχθης, Σίλβεστρε ἐν ἡμέραις, κακώσεως προστατῆς· διὸ τιμῶμέν σε.

Χαίροις Ἀγκαράθου ὁ τῆς Μονῆς, σοφὸς καθηγέτης, χρηματίσας διὰ ῥετῆς· αὐτὴν οὖν συντήρει, εὐχαῖς σου εἰρηναῖαν, Πατριαρχῶν τὸ κλέος, Ὅσιε Σίλβεστρε.

Πρέσβευε ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἀπεγνωσμένων, διὰ πλῆθος ἀμαρτιῶν, ἵνα μετανοίας, δι᾽ ὧν λυτρωθῶμεν, ἐκ τῆς πικρᾶς γεέννης, Ἅγιε Σίλβεστρε.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον, τὰ συνήθη Τροπάρια, Ἐκτενῆς παρὰ τοῦ Ἱερέως καὶ Απόλυσις μεθ' ἧς ἂν ψάλλομεν τὰ κάτωθι τροπάρια

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὁλὸς ἐκ νεότητος τρωθεῖς, τῶν ἐπουρανίων τῷ πόθῳ, τὴν δεκτικὴν σου ψυχὴν, ζήλῳ ἠκολούθησας, Χριστοῦ τοῖς ἵχνεσι, καὶ τῇ ψήφῳ τοῦ Πνεύματος, τῆς Ἀλεξανδρείας, θρόνον κατεκόσμησας, λαμπρῶς τὸν μέγιστον. Ὅθεν Πάτερ Σίλβεστρε μάκαρ, δόξης ὡς μετέχων τῆς ἄνω, τῶν ἀνευφημούντων σε μνημόνευε.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων...

Δίστιχον.

Σίλβεστρε, Ἐπίσκοπον Κύριλλον Ῥόδου,
Φύλαττε πρεσβείαις σου πρὸς τὸν Δεσπότην.